

„Vânătoarea de vrăjitoare” dăunează grav sănătății... mediului academic. Este nevoie de un nou mecanism de verificare

Conștientă de rolul său în societate și principiile care îi stau la bază, Universitatea pe care o reprezintă a încercat să fie mereu cu un pas înaintea provocărilor. Așa se face că instituția noastră a fost prima din țară care a semnat un protocol de prevenție cu Direcția Generală Anticorupție și a implementat cel mai performant sistem de antiplagiat din lume. Rolul acestui demers a fost de a întări încrederea în instituția noastră atât din partea membrilor comunității academice, cât și a viitorilor noștri studenți, dar și a tuturor partenerilor. În ceea ce privește softul antiplagiat, scopul acestuia este de a depista și preveni eventuale fraude academice, dar, foarte important, și de a-i ajuta pe studenți să lucreze corect. Ne dorim întreținută și dezvoltată o cultură a corectitudinii și deontologiei academice, la care să subscrie studenții de la toate ciclurile (licență, master, doctorat), cât și cadrele didactice. Dovadă stă și faptul că UVT nu a avut niciun profesor titular pe lista celor care au girat lucrări științifice pentru persoane aflate în detenție, ci unul singur în regim de plată cu ora. În plus, de ani buni, toate tezele de doctorat sunt verificate cu programul de antiplagiat înaintea susținerii lor, obligativitate ce se impune din acest an universitar și la licență și master. De asemenea, UVT are în proiect ca din toamnă să introducă încă din anul I de licență o disciplină adresată tuturor studenților săi, indiferent de specializare, privind scrierea academică.

Cu toate acestea, nu dorim să stăm pasivi la problemele cu care se confruntă mediul academic românesc, supus unor atacuri continue, mai mult sau mai puțin îndreptățite. Nu mi-am propus să fac din comunicarea prezentă o analiză în acest sens, ci vreau să susțin o schimbare care să vină din interiorul universităților, acestea să nu aștepte și să nu accepte să li se dicteze din exterior ce să facă. Orice sistem are neajunsuri, dar mediul universitar este, probabil, cel mai în măsură să se autocorecteze. Are toate atuurile să gândească noi măsuri, potrivite condițiilor sociale în care trăim. În completarea ideii anterioare, trebuie recunoscut faptul că multe dintre problemele actuale apar din lipsa de adaptare la schimbările sociale, schimbări care se petrec cu o viteză mult mai mare decât acum 10, 20 sau 30 de ani, iar unele organizații nu reușesc să țină pasul.

Să renunțăm la ideea că România este o țară de hoți și la culpabilizarea *in integrum*

Totuși, există o extremă spre care nu cred că vrem să ne îndreptăm, aceea prin care alimentăm ideea că România este o țară de hoți. Nu, nu îi putem trata pe toți ca pe o hoardă de infractori, plecând de la „prezumția de vinovăție”. O măsură înclinată către un singur grup social nu ar fi cea mai corectă. Principiile de corectitudine academică se aplică tuturor, legea trebuie să fie lege pentru toți. Tocmai inegalitățile dintre grupurile sociale ne-au scăzut încrederea în noi, ca popor. Unde ne oprim cu „prezumția de vinovăție”? Este o întrebare cât se poate de legitimă. După ce reanalizăm tezele de doctorat ale politicienilor, trecem la cei din economic, juridic, arte, sociologie, matematică, informatică, teologie...? Nu este în regulă să spunem că toți politicienii sunt plagiatori, că toți medicii iau mită, că toți avocații fac trafic de influență, că toți profesorii practică furtul intelectual. Riscăm să transformăm totul într-o vânătoare de vrăjitoare. Disprețuim faptul că occidentalul ne vorbește în cea mai mare parte de rău, dar nu putem avea pretenții prea mari de la ei dacă chiar noi facem la fel.

Nu, România nu este o țară de hoți. România este o țară frumoasă... dacă ne uităm și spre cei care lucrează bine.

Fii schimbarea pe care o dorești la ceilalți!

Ținând seama de aspectele extrem de importante menționate mai sus, trebuie totuși recunoscută nevoia de a face ceva în sprijinul întăririi credibilității mediului universitar. Astfel, vom înainta Senatului Universității, forul decizional al instituției, un proiect de metodologie care să aibă ca scop înlăturarea oricărui semn de întrebare asupra tezelor de doctorat și a lucrărilor științifice, indiferent că autorii fac parte din clasa politică sau alt grup profesional. Este un nou filtru de care Universitatea de Vest din Timișoara nu are nevoie, dar nu poți cere cuiva să facă schimbări dacă tu nu ești dispus să le faci. Da, vrem ca acest set de măsuri să funcționeze ca un program pilot pentru toate universitățile românești și suntem dispuși să fim primii care-l implementează. De asemenea, suntem deschiși la orice propunere asemănătoare din partea mediului academic. Cred într-o vorbă, aceea că trebuie să fii schimbarea pe care o dorești la ceilalți.

În încheiere, vreau să subliniez faptul că politicul nu dictează mediului universitar ce să facă, cel puțin nu Universității de Vest din Timișoara. Cel mult, dacă se vrea util, politicul poate să lucreze alături de mediul academic în promovarea unor măsuri menite să genereze rezultate pozitive.